

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
2009**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Jaume Pujol i Balcells
Arquebisbe Metropolità de Tarragona i Primat

SALUTACIÓ A LA MARE DE DÉU DE LA RIERA

Mare de Déu de la Riera: avui tinc el privilegi de poder-vos saludar en nom de tot el poble de les Borges del Camp a l'entrada de la seva vila. I és en nom de tots el vostres fills, borgencs i borgenques, i de tots els qui us estimem, que vull recordar cinc moments importants de la vostra vida, per a aprendre de vós, Mare estimada.

1. L'Àngel anuncia a Maria que serà la mare del Salvador

L'arcàngel sant Gabriel us va anar a trobar de part de Déu i us va saludar amb aquestes paraules plenes d'alegria: «Déu vos salve, Maria, plena sou de gràcia. El Senyor és amb vós» (Lc 1,28).

L'àngel va anar a trobar Maria, aquella dona que és el cim de la creació de Déu, no l'antiga Eva, que va anteposar el seu criteri a la voluntat de Déu, sinó la nova Eva, que s'estima més la voluntat de Déu que el seu criteri. Vós, Maria, sou la més bella i sublim creació de Déu Pare, la més meravellosa i excel·lent de totes les creatures de Déu, la humil serventa, més que serventa, esclava del Senyor.

Avui, Senyora, hem sentit la veu de l'àngel que ens cridava amb aquestes campanes que ens anuncien la vostra arribada. La mateixa veu que un dia us va dir: «Alegreu-vos, plena de gràcia», ens diu avui: «Alegreu-vos perquè el Senyor és a prop.» Sí, Mare, perquè ens el porteu vós. Hem vingut a rebre-us a l'entrada del nostre poble perquè estem assedegats de la vostra aigua, oh Mare de Déu de la Riera, i vós ens porteu als braços l'aigua de la Salvació, Jesucrist.

2. Maria visita la seva cosina Elisabet

Qui som nosaltres, oh Mare, perquè ens vingueu a visitar? Som tan poca cosa! Però vós, oh Maria, us heu compadit de nosaltres i heu volgut romandre a prop nostre. No n'heu tingut prou que els vostres fills borgencs us visitin a la vostra ermita, sinó que heu vingut fins a nosaltres, heu sortit de pressa de la vostra ermita per atansar-vos a la nostra realitat, a les nostres misèries, a la nostra pobresa, per venir a casa nostra, que és ja des d'ara casa vostra.

I com quan vau anar a veure la vostra cosina Elisabet, no heu vingut sola: heu vingut amb el vostre Fill. Borgencs i borgenques: ¿Que no salta de goig el vostre cor en sentir les campanes que anuncien la bona nova de l'arribada de la filla de Sió? ¿No s'esborrona la vostra pell en sentir la seva salutació? ¿Com devíeu saludar, oh Maria, la vostra cosina Elisabet? En arribar a casa seva després d'aquell llarg viatge segurament que la devíeu

cridar, plena de goig, tot dient: «Elisabet, Elisabet, ja sóc aquí, però no he vingut sola!» I Elisabet us va dir: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes! Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar?» (Lc 1,42-43).

Oh Mare de Déu de la Riera, també avui ens crideu pel nostre nom i tampoc avui no heu vingut sola. Ens porteu als braços la llum del món, la que il·lumina tots els homes, la que dona sentit a les nostres vides, la que ens permet reconèixer en els altres uns fills de Déu i germans nostres. Ens porteu Jesucrist, el qui ens ha salvat.

3. *Les noces de Canà*

Vós, Mare, heu vist que ens mancava el vi. Encara no era l'hora del vostre Fill, de la seva manifestació, però el vostre prec ens ha obtingut l'accés a la vida i a la festa. Quina sort, la d'aquells nuvis que us van convidar a vos i al vostre Fill! Poc s'imaginaven les conseqüències que aquell gest tindria en llurs vides! A vos, Senyora, no cal que us convidem, perquè ara arribeu a casa vostra: la nostra vila és la vostra vila, les nostres llars són la vostra llar. Veniu, doncs, amb nosaltres, quedeu-vos amb nosaltres.

Però no n'hi ha prou amb això. Estimats borgencs i borgenques, Maria ha vingut fins a nosaltres perquè la portem a viure dins nostre, perquè la fem entrar a les nostres vides. Feliços aquells que l'han convidat a entrar en llurs cors, que l'han portada a viure amb les seves famílies, perquè sempre tindran vida, no els mancarà mai el vi de la festa. Com els servents d'aquelles noces, només ens cal parar l'oïda i fer cas de les seves paraules: «Feu tot el que ell us digui» (Jn 2,5).

Vós, Mare de Déu de la Riera, sempre ens porteu als braços la vida, perquè la veritable vida és que coneguem el Pare i aquell que ell ha enviat, Jesucrist, el vostre Fill. Ell és la nostra festa.

4. *Maria al peu de la creu*

Que n'estaven, de lluny, aquells dies feliços de la infantesa amb el vostre Fill! Res no s'havia esborrat, al vostre cor, de tot el que havíeu viscut, i tot ho meditàveu dins vostre. Encara ressonaven aquelles paraules del vell Simeó quan va prendre en braços el vostre filllet i us va anunciar un dolorós esdevenidor. Ara, Mare, tot això s'ha complert i una espasa us ha traspassat el cor (cf. Lc 2,33-34).

Allà, al peu de la creu, recordeu amb claredat les paraules de Jesús, encara vives, quan recomanava entrar per la porta estreta i parlava de perdre la vida per guanyar-la definitivament, quan parlava de ser enlairat i

anunciava la seva passió i mort. Vós vau ser la primera entre els deixebles perquè ningú com vós no va escoltar la paraula de Déu i la va guardar. Felicitat vós, Maria, que heu cregut! ¿On són, ara, aquelles promeses, aquelles esperances? Estan totes clavades a la creu. És el final?

Vós, oh Mare, al peu de la creu, dolorosa, indefensa, abatuda, no us resistiu al dolor sinó que del vostre cor neix una pregària, la que el vostre Fill us va ensenyar: «Faci's, Senyor, la vostra voluntat així a la terra com es fa en el cel.» Ara, al costat de la creu, rebeu el deixeble per fill. Sant Joan va recollir aquelles paraules admirables: «“Dona, aquí tens el teu fill.” Després digué al deixeble: “Aquí tens la teva mare”» (Jn 19,25-27).

Veniu a casa nostra, veniu a les nostres llars, oh Mare Benaurada, ompliu de la vostra presència la nostra pobresa i soledat, ompliu d'amor els nostres egoïsmes, consoleu els malalts i els qui pateixen, ompliu d'alegria les nostres penes i ensenyeu-nos a estimar el vostre fill com vós l'heu estimat.

En aquest Any Sacerdotal us demanem que, laics i preveres, redescobrim la bellesa i la importància del sacerdoci, sensibilitzant tot el poble sant de Déu. I doneu-nos vocacions per al Seminari.

Vós, Mare de Déu de la Riera, ens porteu als braços, i ens l'heu mostrat, el camí que mena cap a Déu, cap a la vida veritable: «Heus aquí l'esclava del Senyor. Faci's en nosaltres, Senyor, la vostra voluntat» (cf. Lc 1,38).

5. *La Pentecosta*

Llegim als Fets dels Apòstols: «Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell. [...] Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant» (Lc 1,14.2,3-4).

La mort no podia ser el final, no podia tenir l'última paraula. Ha ressuscitat! La notícia s'escampa, Jesús s'apareix als seus deixebles. Com devia ser aquell trobament, Mare benaurada, entre vós i el vostre Fill ressuscitat? Quina alegria, quina llum en els vostres ulls, quin escalf en la vostra abraçada, quina reverència davant del vostre Fill i Senyor! Finalment totes les promeses s'havien complert i ara la vostra ànima magnifica el Senyor amb tota la creació. Ara s'han complert aquelles paraules d'Elisabet quan, plena de l'Esperit Sant, us va proclamar felicitat per haver cregut i va anunciar-vos que allò que us havia dit el Senyor es compliria. Des d'aleshores, Mare, totes les generacions us han dit, us diem i us diran Benaurada.

I aquí ens teniu, Mare de Déu de la Riera, als vostres peus, per proclamar-vos novament Benaurada, perquè gràcies a vós la petita filla de

Jerusalem, l'esclava del Senyor, ha estat vessat damunt nostre el do de l'Esperit Sant promès. Gràcies a vós, oh Mare de tots els pobles, totes les nacions de la terra han trobat misericòrdia. Gràcies a vós, oh Mare de l'Església, tots els homes hem esdevingut fills de Déu. Vós, Mare nostra, heu agermanat tots els homes. Vós, de la mateixa manera que els nostres rius i rieres ens porten l'aigua que dóna vida als nostres camps, ens heu portat l'aigua de la Salvació, el Camí, la Veritat, la Vida, la Llum i l'Amor. De vós ho hem rebut tot i per vós ens han vingut tots els béns i totes les benediccions del cel. No podem dir altra cosa que: gràcies, Mare!

Estimats borgencs i borgenques i tots els qui us sentiu fills de la nostra estimada Mare de Déu sota l'advocació de la Riera: el millor homenatge que podem fer-li és creure amb tot el cor en el seu Fill, fer-nos deixebles seus i estimar-nos tots com germans. Mai una mare no està tan contenta com quan té reunits tots els seus fills en harmonia i germanor. Que sigui, aquesta, la nostra millor benvinguda a la nostra Mare de Déu de la Riera: Mare estimada i gloriosa, sigueu benvinguda a la nostra vila, a les nostres llars i als nostres cors. Ensenyeu-nos a estimar el vostre Fill, a vós com a Mare i a tots els homes com germans. Quedeu-vos amb nosaltres!

Visca la Mare de Déu de la Riera!

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Les Borges del Camp, 7 de setembre de 2009